

JOHANNES

15:9-27

Jezus' liefde ontvangen, doorgeven en
uitleven in een vijandige wereld.

GELEZEN UIT

Herziene Statenvertaling

BELUISTER OF BEKIJK

versvoorvers.org/johannes/15-9-27

BELUISTER OF BEKIJK

Inhoud

1	De ware wijnstok en het nieuwe Israël	5 min	4
2	De vrucht van Christus' Geest	2 min	6
3	Het nieuwe gebod van de liefde	2 min	7
4	Christus' bovennatuurlijke liefde doorgeven	3 min	8
5	Geboden als beschrijving van liefde	2 min	10
6	Volkomen blijdschap door de Geest	3 min	12
7	Je leven geven voor Gods kinderen	3 min	14
8	Gods kinderen liefhebben als de Vader	2 min	15
9	Dagelijks je rechten en wensen opgeven	4 min	17
10	Beperkte verzoening en Jezus' vrienden	2 min	19
11	Christus stierf ook voor de wereld	3 min	20
12	Vrienden die Christus gehoorzamen	3 min	22
13	Dienaren in de vertrouwenskring van Jezus	3 min	24
14	Door Christus gekozen om vrucht te dragen	3 min	26

15	Uitverkoren voor het apostelschap	3 min	28
16	Bidden in Jezus' naam om vrucht	2 min	29
17	De Heilige Geest als goede gave	3 min	30
18	De wereld haat wie op Jezus lijkt	3 min	32
19	Niet iedere ongelovige haat Jezus	5 min	34
20	Gehaat worden om de naam van Christus	2 min	36
21	Licht maakt mensen verantwoordelijk	2 min	37
22	Gehaat zonder reden en getuigen door de Geest	3 min	38
23	De apostelen en de Geest als getuigen	3 min	40
	Om verder te lezen		42

1

De ware wijnstok en het nieuwe Israël

We zijn in Johannes 15. Jezus vervolgt de rede die begon in de bovenzaal, in de nacht waarin Hij met de discipelen het laatste Avondmaal vierde. Johannes vermeldde het Avondmaal niet, al vermeldde hij wel de rede die erop volgde. Die rede loopt al sinds hoofdstuk 13. Het is mogelijk dat ze inmiddels de bovenzaal hebben verlaten en op weg zijn naar Gethsémané. Aan het einde van hoofdstuk 14 zei Jezus namelijk:

Maar de wereld moet weten dat Ik de Vader liefheb, en doe zoals de Vader Mij geboden heeft. Sta op, laten wij hier vandaan gaan.

JOHANNES 14:31

Zoals ik al zei, is het niet duidelijk of ze op dat moment werkelijk de bovenzaal verlieten en de rest van deze rede onderweg werd uitgesproken. Het kan ook zijn dat ze alleen van tafel opstonden, begonnen op te ruimen en hun jassen, schoenen en andere spullen pakten, terwijl Jezus Zijn rede voortzette toen ze zich klaarmaakten om te vertrekken. Het maakt niet zoveel uit. De inhoud is belangrijker dan de plaats. Het is alleen een beetje verwarrend vanwege die uitspraak aan het einde van hoofdstuk 14.

In de eerste acht verzen van hoofdstuk 15 zagen we dat Jezus Zichzelf met een wijnstok vergeleek, maar dat het niet slechts om een vergelijking ging. Dit is een belangrijk punt. Jezus zei niet: „Ik ben als een wijnstok”, om daarmee enkele overeenkomsten tussen Hemzelf en een wijnstok duidelijk te maken. Hij zei juist:

Ik ben de ware Wijnstok en Mijn Vader is de Wijngaardenier.

JOHANNES 15:1

De wijnstok is in de oudtestamentische traditie van Israël een beeld van Israël. Israël was de wijnstok, en het is de bedoeling dat een wijnstok vrucht voortbrengt. In het Oude Testament zei God dat Hij Israël als een wijnstok had geplant om goede vrucht te zoeken, maar dat Hij van hen geen goede vrucht ontving. In Jesaja, hoofdstuk 5, zei

Hij dat Hij goede vrucht kwam zoeken, maar in plaats daarvan vond wat de spreker „wilde druiven” noemt. De HSV spreekt hier van „stinkende druiven”. Zijn punt is dat de opbrengst niet beantwoordde aan alle zorg die God aan de wijngaard had besteed.

God had Israël verzorgd. Hij had hun de wet gegeven. Hij had hen geleid zoals een herder zijn schapen leidt. Hij had hen uit Egypte bevrijd. Hij had een omheining om hen heen gebouwd en hen beschermd. Hij had hun alle mogelijke voordelen gegeven, zodat ze goede druiven zouden voortbrengen. In plaats daarvan brachten ze druiven voort die niet beter waren dan wanneer ze nooit verzorgd waren. In Jesaja, hoofdstuk 5, vers 7, zei Hij dat de vrucht, de druiven waarnaar Hij had gezocht, recht en gerechtigheid waren. Maar wat Hij in plaats daarvan in Israël vond, was onderdrukking en onrecht. Israël, de wijnstok, had dus nagelaten de vrucht voort te brengen.

In een van Jezus' gelijkenissen in Mattheüs 21 zei Hij tegen Israël:

Daarom zeg Ik u dat het Koninkrijk van God van u weggenomen zal worden en aan een volk gegeven dat de vruchten ervan voortbrengt.

MATTHEÛS 21:43

Het was een gelijkenis over een wijngaard, een wijnstok en vrucht. Dat stond in Mattheüs 21:43, waar Hij zei:

Het koninkrijk wordt van jullie afgenomen en aan een volk gegeven dat er de vruchten van zal voortbrengen.

Die natie verwijst naar de geestelijke gemeenschap van volgelingen van Christus. Dat is wat Jezus hier duidelijk maakt. Hij zegt:

Ik ben de Wijnstok, u de ranken; wie in Mij blijft, en Ik in hem, die draagt veel vrucht, want zonder Mij kunt u niets doen.

JOHANNES 15:5

Wij maken deel uit van dat nieuwe Israël. Hij is het nieuwe Israël. Hij vormt samen met de Zijnen één lichaam.

Paulus gebruikt de uitdrukking „het lichaam van Christus”. Dat is hetzelfde concept, hoewel hier een plant wordt bekeken in plaats van een menselijk lichaam. De ranken zijn ledematen van het lichaam van de plant, en de hele plant, met inbegrip van zijn ledematen, is de wijnstok. Hij is het geheel. Wij maken deel uit van Hem. Hij is de wijnstok. Wij zijn enkele van de ledematen van de wijnstok, de ranken, en wij dragen vrucht. Hij zegt dat iedereen die in Hem blijft veel vrucht zal dragen. Dat betekent: dragen. De ranken dragen de vrucht; ze brengen de vrucht niet voort. De wijnstok, het hele organisme, brengt de vrucht voort. Christus brengt de vrucht voort, maar wij dragen haar. Ze ontstaat en wordt zichtbaar in ons leven.

2

De vrucht van Christus' Geest

De vrucht is wat God altijd heeft gezocht. Ik heb er in de vorige lezing op gewezen dat drie van de vruchten van de Geest uitdrukkelijk in deze passage worden genoemd. In hoofdstuk 14, vers 27, zei Jezus:

Vrede laat Ik u, Mijn vrede geef Ik u; niet zoals de wereld die geeft, geef Ik die u. Laat uw hart niet in beroering raken en niet bevreesd worden.

JOHANNES 14:27

In hoofdstuk 15, vers 9, zegt Hij:

Zoals de Vader Mij liefgehad heeft, heb ook Ik u liefgehad; blijf in Mijn liefde.

JOHANNES 15:9

en in hoofdstuk 15, vers 11:

Deze dingen heb Ik tot u gesproken, opdat Mijn blijdschap in u zal blijven en uw blijdschap volkomen zal worden.

JOHANNES 15:11

Het gaat dus niet alleen om vrede, liefde en blijdschap. Het gaat om Mijn vrede, Mijn liefde en Mijn blijdschap. Met andere woorden, het is Zijn karakter dat in ons wordt voortgebracht. Het is de wijnstok die de vrucht voortbrengt. Dat is de vrucht van de Geest: liefde, blijdschap, vrede en andere vruchten.

Dit is het werk van de Heilige Geest, de Geest van Christus, Die het hele organisme leven geeft en in staat stelt vrucht voort te brengen. Dit is het voornaamste onderwerp van Zijn rede in de bovenzaal: Hij zal de Heilige Geest zenden, en dat zal voor hen leiden tot andere omstandigheden dan voorheen. Voorheen hadden ze Hem altijd bij zich. Nu zal Hij in hen zijn, in de persoon van Zijn Geest. Daardoor zullen zij deel van Hem uitmaken. Dat zal hen tot ranken in Hem maken. Hij zegt:

Als u in Mij blijft, zult u de vrucht dragen die de Geest in u voortbrengt.

JOHANNES 15:5

3

Het nieuwe gebod van de liefde

We zijn bij vers 9:

Zoals de Vader van Mij hield, zo heb Ik ook van jullie gehouden. Blijf in mijn liefde.

Dit is de gevolgtrekking uit wat Hij in hoofdstuk 13, vers 34 zei. In vers 12 van dit hoofdstuk zegt Hij opnieuw:

Dit is Mijn gebod: dat u elkaar liefhebt, zoals Ik u liefgehad heb.

JOHANNES 15:12

Hij had precies datzelfde gebod, dat we in hoofdstuk 15, vers 12 vinden, al eerder gegeven in hoofdstuk 13, waar Hij zegt:

Een nieuw gebod geef Ik u, namelijk dat u elkaar liefhebt; zoals Ik u liefgehad heb, moet u ook elkaar liefhebben.

JOHANNES 13:34

Zoals ik al zei, liefhebben zoals Christus liefhad is niet precies hetzelfde als je naaste liefhebben zoals je jezelf liefhebt. Dat was het oude gebod. Het oude gebod in het Oude Testament luidde:

U mag geen wraak nemen of een wrok koesteren tegen uw volksgenoten, maar u moet uw naaste liefhebben als uzelf. Ik ben de HEERE.

LEVITICUS 19:18

Maar Jezus zei:

Ik geef jullie een nieuw gebod. Jullie moeten van elkaar houden zoals ik van jullie heb gehouden.

Je hebt jezelf op een bepaalde manier lief. Je wilt bepaalde dingen voor jezelf. Als je je naaste op dezelfde manier liefhebt, zul je willen dat de omstandigheden rechtvaardig zijn, ongeveer gelijk voor jou en je naaste. Johannes de Doper zei:

Hij antwoordde en zei tegen hen: Wie twee stel onderkleren heeft, moet delen met hem die er geen heeft, en wie voedsel heeft, moet ook zo doen.

LUKAS 3:11

Dan heb je hem liefgehad zoals je jezelf liefhebt.

4

Christus' bovennatuurlijke liefde doorgeven

Maar Jezus leert een liefde voor iemand anders die verder gaat dan dat. Je hebt iemand niet lief zoals je jezelf liefhebt, maar zoals Jezus liefhad. Dat betekent niet alleen dat je ervoor zorgt dat die persoon ongeveer dezelfde omstandigheden heeft als jij. Jezus kwam en stelde Zichzelf onder ons. Hij waste de voeten. Hij maakte Zichzelf tot de Dienaar van allen. Hij legde Zijn leven af. Dat komt in deze toespraak slechts enkele verzen verderop opnieuw ter sprake:

Niemand heeft een grotere liefde dan deze, namelijk dat iemand zijn leven geeft voor zijn vrienden.

JOHANNES 15:13

Dat is het soort liefde dat bij het nieuwe verbond hoort, in tegenstelling tot het soort liefde dat bij het oude verbond hoort.

Dat is wat Hij „Mijn liefde” noemt.

Zoals de Vader Mij liefgehad heeft, heb ook Ik u liefgehad; blijf in Mijn liefde.

JOHANNES 15:9

Blijf in de omgeving van Mijn liefde. Leef binnen het rijk van Mijn liefde. Alles wat je doet, in al je relaties, moet worden gekenmerkt door de liefde die van Mij komt, de liefde van Jezus.

Als je vers 9 en vers 12 naast elkaar zet, zegt Hij:

Zoals de Vader van mij hield, zo heb ik van jullie gehouden.

In vers 12:

Dit is Mijn gebod: dat u elkaar liefhebt, zoals Ik u liefgehad heb.

JOHANNES 15:12

Het is alsof de Vader Mij door de achterdeur heeft liefgehad en Ik jullie door de voordeur heb liefgehad. Daarom heb Ik jou lief door jouw achterdeur, en heb jij anderen lief door jouw voordeur. Je ontvangt Mijn liefde en geeft die liefde als het ware door. Je geeft de liefde die je van Mij ontvangt door aan anderen.

Er wordt eigenlijk niet van je gevraagd dat je zelf liefde voortbrengt. Hij heeft in vers 5 al gezegd, met betrekking tot het dragen van vrucht:

Ik ben de Wijnstok, u de ranken; wie in Mij blijft, en Ik in hem, die draagt veel vrucht, want zonder Mij kunt u niets doen.

JOHANNES 15:5

Maar uit jezelf kun je niet zo liefhebben. Dat is niet menselijk. Het sterkste menselijke instinct is zelfbehoud. De sterkste liefde is je leven afleggen voor iemand anders. Dat gaat in tegen het sterkste menselijke instinct en is daarom bovenmenselijk. Het is niet normaal. Het is niet natuurlijk.

In sommige omstandigheden kan het natuurlijk zijn. Moeders zouden bijvoorbeeld ongetwijfeld van nature hun leven voor hun kinderen afleggen. Maar je leven afleggen voor je vriend, voor je naaste, voor iemand die niet eens familie van je is, en misschien zelfs voor je vijanden, zoals Jezus deed, want de Bijbel zegt in Romeinen, hoofdstuk 5:

Want toen wij nog krachteloos waren, is Christus op de bestemde tijd voor goddelozen gestorven.

ROMEINEN 5:6

iemand liefhebben die jou niet terug liefheeft, of iemand met wie je geen biologische band hebt, en diegene genoeg liefhebben om je leven af te leggen, gaat tegen de hele natuur in. Maar dat is wat Hij gebiedt.

Je doet dat omdat Ik jou op die manier heb liefgehad. Nu heb je dat ontvangen. Je geeft door wat Ik in je heb gelegd, terwijl Ik het van binnenuit in je laat stromen. Hij zegt:

Dat heeft de Vader dus ook met Mij gedaan.

Zoals de Vader Mij liefgehad heeft, heb ook Ik u liefgehad; blijf in Mijn liefde.

JOHANNES 15:9

Het is allemaal Gods liefde die door Christus naar ons toe komt en door ons heen naar andere mensen.

5

Geboden als beschrijving van liefde

Vers 10 zegt:

Als u Mijn geboden in acht neemt, zult u in Mijn liefde blijven, zoals Ik de geboden van Mijn Vader in acht genomen heb en in Zijn liefde blijf.

JOHANNES 15:10

Hoe leef je in liefde, in Gods liefde? Hij zegt:

Ik heb jullie door mijn geboden duidelijk gemaakt wat dat inhoudt.

Je kent de geboden:

Ik zeg u echter dat u geen weerstand moet bieden aan de boze; maar wie u op de rechterwang slaat, keer hem ook de andere toe; en als iemand u voor het gerecht wil dagen en uw onderkleding nemen, geef hem dan ook het bovenkleed; en wie u zal dwingen één mijl te gaan, ga er twee met hem. Geef aan hem die iets van u vraagt, en keer u niet af van hem die van u lenen wil.

MATTHEÛS 5:39-42

Dit zijn de geboden. Zo ziet liefde eruit. Als je je aan deze geboden houdt, blijf je in Mijn liefde.

Natuurlijk niet als je er mechanisch aan houdt, en ook niet als je ze wettisch naleeft. Jezus kwam niet om een nieuw wetticisme te brengen. Daar was al meer dan genoeg van in de Joodse samenleving, gebaseerd op de wet van Mozes en de tradities van de rabbijnen. Ze hadden niet meer regels nodig. Ze hadden een openbaring van God en van Zijn liefde nodig.

De leer van Jezus bestaat niet uit nieuwe regels. Het zijn beschrijvingen van wat het betekent om lief te hebben zoals Hij liefheeft. De andere wang toekeren is geen wettische eis. Het is eenvoudigweg een beschrijving van wat het betekent om iemand lief te hebben zoals Jezus liefhad.

Als u Mijn geboden in acht neemt, zult u in Mijn liefde blijven, zoals Ik de geboden van Mijn Vader in acht genomen heb en in Zijn liefde blijf.

JOHANNES 15:10

Dat wil zeggen: Mijn geboden zijn een beschrijving van wat het betekent om liefdevol te zijn.

Wanneer ik tegen je zeg dat je moet vergeven:

En wanneer u staat te bidden, vergeef als u tegen iemand iets hebt, opdat ook uw Vader, Die in de hemelen is, u uw overtredingen vergeeft.

MARKUS 11:25

Andere mensen vergeven maakt deel uit van liefhebben. Jezus onderwees allerlei dingen. Ze gaan allemaal over één ding: liefde. God liefhebben en anderen liefhebben. Wanneer we in die dingen leven en daarnaar wandelen, blijven we in Zijn liefde.

6

Volkomen blijdschap door de Geest

Deze dingen heb Ik tot u gesproken, opdat Mijn blijdschap in u zal blijven en uw blijdschap volkomen zal worden.

JOHANNES 15:11

De dingen die Hij zegt, zijn niet bedoeld om ons te belasten, maar om onze vreugde te vergroten. In hoofdstuk 13 had Hij gezegd:

Als u deze dingen weet, zalig bent u als u ze doet.

JOHANNES 13:17

Dat staat in hoofdstuk 13, vers 17. Dat was toen Hij de voeten van de discipelen waste en tegen hen zei dat ze elkaars voeten moesten wassen. Hij zei:

Als jullie dat weten en het ook doen, zijn jullie volgens Jezus „zalig” — gelukkig te prijzen.

Dit is volgens de spreker de weg naar werkelijk geluk. Dit is de manier om liefdevol te zijn. Dit is de manier om op Christus te lijken. Zo draag je in je leven de vrucht van Jezus. Je zult vol vreugde zijn, vol liefde en vol vrede.

Dit hoort een bovennatuurlijk verschijnsel te zijn. Iedereen kan gewone vrede onder vreedzame omstandigheden en gewone vreugde verklaren. Die kunnen tot uiting komen en zijn begrijpelijk, omdat ze het gevolg zijn van vreugdevolle omstandigheden. Maar de vrucht van de Geest is bovennatuurlijke vrede en vreugde op momenten waarop die emoties normaal gesproken niet zouden opkomen, en liefde voor mensen die je normaal gesproken niet zou liefhebben. Het christendom is een bovennatuurlijk leven, of dat hoort het tenminste te zijn.

Veel mensen worden christen door zich simpelweg bij de kerk aan te sluiten. Daarna leren ze de regels en leren ze hoe ze erbij kunnen horen. Ze denken: „Nu ben ik christen. Ik moet ophouden deze dingen te doen. Ik moet deze dingen gaan doen. Dit is wat christenen doen.” Ze passen zich aan, en er is niets bovennatuurlijks aan hun leven. Het is net als lid worden van iedere andere club die regels heeft. Ze leren de regels en passen zich eraan aan. Waarschijnlijk beseffen ze niet eens dat ze nooit echt christen zijn geworden. Ze hebben nooit werkelijk de Geest van Christus ontvangen. Er is niets bovennatuurlijks aan hun gedrag. Dat wordt duidelijk wanneer er beproevingen komen, dingen die de natuurlijke vrede en natuurlijke vreugde op de proef stellen. Die beproevingen maken hun duidelijk dat ze geen bovennatuurlijke vrede of bovennatuurlijke vreugde hebben.

Zelfs wanneer er geen beproevingen zijn, horen de vreugde, vrede en liefde die we hebben niet uit onze eigen natuur voort te komen. Ze horen Zijn natuur, Zijn vreugde, Zijn vrede en Zijn liefde te zijn, die de vruchten van Zijn Geest zijn. Wij wandelen in de Geest, en terwijl we in de Geest wandelen, worden de vruchten van de Geest door ons gedragen. Dus zegt Hij:

Ik vertel jullie dit zodat mijn vreugde in jullie blijft en jullie vreugde volkomen wordt.

Jullie zullen gelukkige mensen zijn.

7

Je leven geven voor Gods kinderen

Dit is Mijn gebod: dat u elkaar liefhebt, zoals Ik u liefgehad heb. Niemand heeft een grotere liefde dan deze, namelijk dat iemand zijn leven geeft voor zijn vrienden.

JOHANNES 15:12-13

Dit is een herhaling van het gebod dat Hij gaf. Hij zei dat alle mensen daaraan zouden weten dat jullie Mijn discipelen zijn. Dat staat in hoofdstuk 13, vers 34 en 35:

Een nieuw gebod geef Ik u, namelijk dat u elkaar liefhebt; zoals Ik u liefgehad heb, moet u ook elkaar liefhebben. Hierdoor zullen allen inzien dat u Mijn discipelen bent: als u liefde onder elkaar hebt.

JOHANNES 13:34-35

Hij beschrijft wat voor liefde dat is. Het is de liefde die Hij heeft. Het is de grootste van alle vormen van liefde, die iemand in staat stelt, en iemand zelfs inspireert, om zijn leven voor zijn vrienden af te leggen.

Je leven voor andere mensen afleggen klinkt heel heldhaftig. Misschien denken we aan iets als *A Tale of Two Cities*: „Wat ik vandaag doe, is iets veel, veel beters dan alles wat ik ooit eerder heb gedaan.” Iemand neemt daar bij de guillotine de plaats van een andere man in, zodat die andere man kan ontsnappen. Het is heel heldhaftig en inspirerend wanneer iemand letterlijk voor iemand anders sterft. Maar niet ieder van ons zal die gelegenheid krijgen. Dat komt zelden voor. Waarschijnlijk zal nog niet één op de honderd christenen, en waarschijnlijk nog niet één op de duizend christenen, ooit in een situatie terechtkomen waarin hij moet zeggen: „Ik of hij — neem mij maar.”

Mensen vertellen over communisten die met hun machinegeweren kerkgebouwen binnenvallen en zeggen: „Wie is hier een echte christen?” En dan staan de heldhaftigen op voor Christus. Of ze vertellen over die jonge vrouw in Colorado die, toen de

schutter haar vroeg: „Geloof je in God?“, zei: „Ja.” Mensen praten erover hoe heldhaftig het was om met een geweer op zich gericht te blijven staan en Christus te belijden.

Dat is niet bepaald uitzonderlijk heldhaftig. Dat is gewoon christelijk. Dat is gewoon christen-zijn. We hebben zoveel christenen die beneden de maat blijven, dat wanneer iemand werkelijk doet wat iedere christen in het Nieuwe Testament zonder er twee keer over na te denken zou hebben gedaan, wij denken: „Dat is een wonderbaarlijke christen. Dat is een heldhaftige christen. Dat is net een superchristen.” Iemand die zijn leven voor Christus of voor iemand anders aflegt — dat soort liefde — dat zien we nooit. Toch is dat de liefde waaraan mensen weten dat we discipelen zijn. Als we dat niet zien, hoe kan iemand het dan zelfs maar weten? Hoe kunnen we weten of we christenen zijn als we niet op die manier liefhebben?

Dat is normale christelijke liefde. Voor iemand die werkelijk christen is, is het eigenlijk vrij gemakkelijk om zijn leven voor iemand anders of voor Christus te geven, omdat hij van hen houdt. Het zou moeilijk zijn om het niet te doen. Het is alsof je van iemand evenveel houdt als van je eigen kinderen. Iedereen die ouder is, weet vast en zeker dat hij graag zijn leven voor zijn kind zou geven als het om het leven van zijn kind of dat van hemzelf ging. Hij heeft een nier nodig en ik heb er maar één, maar die van mij is de enige die geschikt zal zijn. Ik geef mijn nier en sterf, zodat mijn kind kan leven. Natuurlijk, wie zou dat niet doen?

8

Gods kinderen liefhebben als de Vader

Nou ja, misschien niet iedereen. Misschien is dat een overdrijving. Er zijn mensen die niet van hun kinderen houden. Maar mensen die wel van hun kinderen houden, zouden dat onmiddellijk doen. Het gaat er dus om dat je van Gods kinderen houdt zoals je van je eigen kinderen houdt. Dat is wat liefde is. Je houdt van Gods kinderen omdat ze Zijn kinderen zijn. Als je van Mij houdt, houd je van Mijn kinderen. Dat staat in de eerste brief van Johannes, hoofdstuk vijf, vers één:

Ieder die gelooft dat Jezus de Christus is, is uit God geboren; en ieder die Hem liefheeft Die geboren deed worden, heeft ook lief wie uit Hem geboren is.

1 JOHANNES 5:1

zo iemand is een van Gods kinderen.

Met Degene Die verwekt, wordt de Vader bedoeld, Die God is; degenen die uit Hem verwekt zijn, zijn dus Zijn kinderen. Iedereen die God liefheeft, zal Zijn kinderen liefhebben. Wie Hem liefheeft Die verwekte, zal degenen liefhebben die uit Hem verwekt zijn. Waarom? Omdat ze van Hem zijn en je Hem liefhebt.

Wie van mij houdt, houdt ook van mijn hond. Als je echt van mij houdt, zal iedereen van wie ik houd ook kostbaar voor jou zijn. Want je bent in je hart met mij verbonden geraakt, en van wie ik houd, zul jij ook houden. Wanneer je in je hart met God verbonden raakt, zul je van alle mensen houden van wie Hij houdt. En Hij houdt van Zijn kinderen zoals jij van je kinderen houdt. Daarom behoor je van Zijn kinderen te houden zoals je van je eigen kinderen houdt. Je zou je leven voor hen geven.

Dat is niet iets waarvoor je altijd de gelegenheid zult krijgen. Slechts in zeldzame gevallen krijgen mensen werkelijk de gelegenheid om te zeggen: “Schiet mij neer, niet hen.” Of zoals Jezus het zei:

Jezus antwoordde: Ik heb u gezegd dat Ik het ben. Als u dan Mij zoekt, laat dezen weggaan.

JOHANNES 18:8

Dat zei Hij in de hof van Gethsémané. Hij gaf Zijn leven voor hen en voor ons allemaal.

In 1 Johannes 3:16 staat, net als in Johannes 3:16:

Hieraan leerden wij de liefde kennen, dat Hij voor ons Zijn leven heeft gegeven. Ook wij moeten voor de broeders het leven geven.

1 JOHANNES 3:16

Dat is dus wat liefde is. Het is je leven geven voor je broeders. Of zoals Jezus het zei:

Niemand heeft een grotere liefde dan deze, namelijk dat iemand zijn leven geeft voor zijn vrienden.

JOHANNES 15:13

9

Dagelijks je rechten en wensen opgeven

Maar hoe geef je je leven voor mensen als niemand een pistool tegen je hoofd houdt? Wat als er geen martelaarschap plaatsvindt? Wat als niemand die je kent vanwege zijn geloof in levensgevaar verkeert en jij niet in een positie bent om in een dodelijke situatie zijn plaats in te nemen?

Er zijn minder dramatische manieren om je leven te geven. Je geeft je voorrechten op. Je doet afstand van je rechten voor iemand anders. Je laat die ander zijn zin krijgen in plaats van zelf je zin te krijgen. Dat is je leven geven in het klein. Als je het niet in het klein kunt doen, zul je het waarschijnlijk ook niet in het groot kunnen doen.

We zouden er volkomen van overtuigd moeten zijn dat we natuurlijk zouden sterven voor een broeder, voor een zuster, voor een vriend of voor iemand anders, want dat is wat christenen doen. Maar leven we voor hen? Het is gemakkelijker om voor iemand te sterven dan voor diegene te leven, want sterven duurt maar een ogenblik. Leven duurt een heel leven.

Voor iemand leven betekent dat je in de loop van je leven honderden keuzes maakt om aan jezelf te sterven, zodat iemand anders zijn zin kan krijgen en zijn leven beter of gezegend kan worden doordat jij je voorrechten of wensen opgeeft. Dat is je leven geven. Liefhebben bestaat er werkelijk uit dat je je leven geeft voor andere mensen. Als je uiteindelijk je leven in lichamelijke zin moet geven om iemand te redden, dan zul je dat doen. Maar als je dat voorrecht nooit krijgt, zul je het doen op de kleinere manieren die zich elke dag in al je relaties voordoen: aan jezelf sterven en toelaten dat iemand anders gezegend wordt.

Je zult merken dat jij ook gezegend wordt. Johannes 13:17 noemt mensen zalig wanneer zij deze dingen weten en doen, en Johannes 15:11 spreekt over een vreugde die volkomen wordt. Volkomen vreugde ontstaat wanneer je blij je voorrechten opgeeft

voor iemand anders. Het is niet fijn om je voorrechten voor iemand anders op te geven als je niet van diegene houdt. Daar word je helemaal niet gelukkig van. Je doet het met tegenzin. Je doet het omdat het moet, en je wordt er verbitterd door.

Maar wanneer je je leven voor iemand geeft omdat je van diegene houdt, ervaar je dat je leven er rijker door wordt. Je hebt het gevoel dat je een groot voorrecht hebt gehad: “Ik heb een offer kunnen brengen voor iemand van wie ik houd.” Dat doe ik graag. Wat zou in het leven fijner kunnen zijn dan dat? Weet iemand iets wat fijner is dan een offer brengen voor iemand van wie je houdt, omdat je weet dat diegene daardoor gezegend zal worden? Ik kan me niet eens iets voorstellen wat meer voldoening geeft dan dat.

Zodra je van mensen houdt, breng je offers. Zo wordt je vreugde groter. Wat ons er natuurlijk van weerhoudt om volheid van vreugde te hebben, is dat we nog steeds vasthouden aan onze wensen en onze voorrechten. We hebben onszelf nog niet verloochend en ons kruis nog niet opgenomen. We sluiten ons aan bij de christelijke club en passen ons aan christelijk gedrag aan, maar we hebben onszelf nooit verloochend, ons kruis opgenomen en gezegd: ‘Of ik krijg wat ik wil, is niet eens belangrijk. Ik ben hier alleen maar degene die het kruis draagt. Wat doet het ertoe wat ik wil?’

Wanneer je niet meer zoveel geeft om je eigen verlangens als om de behoeften van andere mensen, is er maar heel weinig wat je van streek kan brengen. Wat ons van streek brengt, is dat onze eigen wil wordt gedwarsboomd. Maar als we onze eigen wil al hebben afgelegd, hoe kan die dan nog worden gedwarsboomd? Hoe kan die nog worden verstoord? De volheid van vreugde komt wanneer wij uit liefde, zoals Jezus, ons leven, onze voorrechten en onze wil afleggen om de mensen om ons heen tot zegen te zijn en daardoor God tot zegen te zijn. Want Hij zei:

En de Koning zal hun antwoorden: Voorwaar, Ik zeg u: voor zover u dit voor een van deze geringste broeders van Mij gedaan hebt, hebt u dat voor Mij gedaan.

MATTHEÛS 25:40

En:

Dat doen jullie Mij aan.

Dus wanneer je andere mensen tot zegen bent, ben je Christus tot zegen. Als je je leven aflegt voor andere mensen, leg je je leven af voor Jezus. Er is geen grotere liefde dan dat, maar liefde die op die van Christus lijkt, is ook nooit minder dan dat.

10

Beperkte verzoening en Jezus' vrienden

Ik moet erop wijzen dat Hij in vers 13 zei:

Niemand heeft meer liefde dan iemand die zijn leven geeft voor zijn vrienden.

Dit is een van de bewijsteksten van het calvinisme voor de beperkte verzoening. Jezus spreekt over het afleggen van Zijn leven en Hij zegt dat Hij Zijn leven aflegt voor Zijn vrienden. Zo zei Hij ook in Johannes hoofdstuk 10 dat de Goede Herder Zijn leven aflegt voor Zijn schapen. Het calvinisme leert dat Jezus eigenlijk alleen voor de uitverkorenen is gestorven, degenen die Zijn schapen zijn. De Herder geeft Zijn leven voor Zijn schapen. Hij legt Zijn leven niet af voor de wolven. Hij legt het af voor Zijn schapen.

Jezus zegt hier dat de grote liefde van een mens hem ertoe brengt zijn leven af te leggen voor zijn vrienden, niet voor zijn vijanden, maar voor zijn vrienden. Het idee hier is dus dat Jezus niet voor iedereen gestorven is, maar alleen voor Zijn vrienden, Zijn schapen, de uitverkorenen. Dit behoort tot de bewijsteksten die de calvinisten hiervoor aanvoeren.

Er zijn andere Schriftgedeelten die dit ook lijken te ondersteunen. In Handelingen hoofdstuk 20 sprak Paulus de oudsten in de gemeente van Efeze toe. Hij zegt:

Zie dan toe op uzelf en op heel de kudde, te midden waarvan de Heilige Geest u tot opzieners aangesteld heeft om de gemeente van God te weiden, die Hij verkregen heeft door Zijn eigen bloed.

HANDELINGEN 20:28

Dat wil zeggen: Jezus heeft door Zijn dood de gemeente gekocht. Er staat specifiek dat het de gemeente was die Hij kocht, in Handelingen hoofdstuk 20, vers 28:

Let daarom goed op jezelf en op de hele kudde waarover de Heilige Geest jullie als leiders heeft aangesteld, om als herders te zorgen voor de gemeente van God, die Hij met Zijn eigen bloed heeft gekocht.

Dus zeggen ze: ‘Wat heeft Jezus met Zijn bloed gekocht?’ De gemeente, met andere woorden: de uitverkorenen. Deze teksten worden aangevoerd ter ondersteuning van wat de beperkte verzoening wordt genoemd, een van de punten van het calvinisme: dat Jezus niet voor iedereen gestorven is. Hij is alleen voor de uitverkorenen gestorven.

11

Christus stierf ook voor de wereld

Deze verzen kunnen zo’n leer natuurlijk niet bewijzen, wanneer er veel andere verzen zijn die zeggen dat Hij Zijn leven als losprijs voor allen heeft gegeven en dat Hij het Lam van God is Dat de zonde van de wereld wegneemt. Jezus zei:

Ik ben het levende brood, dat uit de hemel neergedaald is; als iemand van dit brood eet, zal hij leven in eeuwigheid. En het brood dat Ik geven zal, is Mijn vlees, dat Ik geven zal voor het leven van de wereld.

JOHANNES 6:51

Hij stierf niet alleen voor de vrienden, de schapen en de gemeente, maar ook voor de wereld.

In de gelijkenis van de verborgen schat ziet de man de schat in de akker. Hij gaat weg en koopt de hele akker, zodat hij de schat kan bezitten. Hij kocht de akker, maar wat hij daarin zag dat voor hem waardevol was, was de schat. Het Koninkrijk, het volk van God, is de schat. De akker is de wereld. Jezus gaf alles wat Hij had om de akker, de wereld, te kopen, zodat Hij daaruit de gemeente kon verkrijgen.

Heeft Hij de gemeente gekocht? Ja. Heeft Hij Zijn leven afgelegd voor Zijn schapen? Ja. Voor Zijn vrienden? Ja. En ook voor alle anderen. Alleen de schapen en de vrienden hebben hier baat bij, maar Hij heeft de prijs voor allen betaald.

Wanneer Hij zegt dat een mens zijn leven aflegt voor zijn vrienden, zegt Hij niet dat het niet nog groter zou zijn om zijn leven af te leggen voor zijn vijanden. Dat zou het wel zijn. In Romeinen hoofdstuk 5 wordt ons zelfs verteld dat Jezus precies dat deed. Hij legde Zijn leven niet alleen af voor Zijn vrienden. Hij legde Zijn leven af voor Zijn vijanden.

In Romeinen 5, vers 6 en verder, staat:

Want toen wij nog krachteloos waren, is Christus op de bestemde tijd voor goddelozen gestorven.

ROMEINEN 5:6

Niet voor de godvruchtigen, maar voor de goddelozen.

Want bij hoge uitzondering zal iemand voor een rechtvaardige sterven; hoogstens immers heeft iemand de moed om voor de goede mens te sterven. God echter bevestigt Zijn liefde voor ons daarin dat Christus voor ons gestorven is toen wij nog zondaars waren. Veel meer dan zullen wij, nu wij gerechtvaardigd zijn door Zijn bloed, door Hem behouden worden van de toorn.

ROMEINEN 5:7-9

Want als wij, toen wij vijanden waren, met God verzoend zijn door de dood van Zijn Zoon, hoeveel te meer zullen wij, nu wij verzoend zijn, behouden worden door Zijn leven.

ROMEINEN 5:10

In vers 8 zijn het zondaars; in vers 10 zijn het vijanden.

Jezus deed meer dan sterven voor Zijn vrienden. Hij stierf voor zondaars. Toen wij nog zondaars waren, toen wij nog vijanden waren, stierf Hij voor ons. Hij maakte vrienden van ons, maar Hij stierf toen wij nog vijanden waren. Hij stierf niet alleen voor mensen die Zijn vrienden waren.

Dus toen Jezus zei dat niemand grotere liefde heeft dan dat hij zijn leven geeft voor zijn vrienden, beperkte Hij dit niet tot Zijn vrienden. Hij zegt dat je, als het om je vrienden gaat, niets liefdevollers voor hen kunt doen dan je leven voor hen geven. In je omgang met je vrienden kun je hen beslist niet meer liefhebben dan door voor hen te sterven, door je leven voor hen te geven. Dat is wat Hij zegt. Hij probeert niet werkelijk de groep mensen voor wie Hij stierf te beperken.

12

Vrienden die Christus gehoorzamen

Dan zegt Hij in vers 14 en 15:

U bent Mijn vrienden, als u doet wat Ik u gebied. Ik noem u niet meer dienaren, want een dienaar weet niet wat zijn heer doet, maar Ik heb u vrienden genoemd, omdat Ik u alles wat Ik van Mijn Vader gehoord heb, bekendgemaakt heb.

JOHANNES 15:14-15

Hij zegt:

Ik noem jullie geen dienaren meer, maar vrienden.

In de Schrift wordt de term 'dienaren' vaak gebruikt voor onze verhouding tot God in onze wandel met Hem. Wij zijn Zijn dienaren. In 1984 of 1985 gaf ik onderwijs aan een groep van Campus Crusade in Seoel, Korea. Ik weet niet meer welk van die twee jaren het was. Ik gaf onderwijs over discipelschap, het Koninkrijk van God, de heerschappij van Christus en hoe het Evangelie een bekendmaking van de heerschappij van Christus inhoudt. Ook leerde ik dat wij tot Hem moeten komen en ons als dienaren aan Hem als Heer moeten overgeven.

Ik gaf het voorbeeld dat Jezus gaf in Lukas 17, waar Hij zei:

Wie van u zal tegen zijn dienaar die van het land thuiskomt, zeggen: Kom meteen aan tafel? Zal hij niet zeggen: Maak mijn maaltijd klaar en bedien mij eerst?

LUKAS 17:7-8

Nee, zegt Hij, dat doet de meester van een dienaar niet. De dienaar bedient eerst zijn meester en eet daarna zelf. Toen zei Jezus:

Zo moet ook u uzelf als die dienaar beschouwen.

LUKAS 17:10

Hij zei:

Zo moet ook u, wanneer u gedaan hebt al wat u opgedragen is, zeggen: Wij zijn onnutte dienaren, want wij hebben slechts gedaan wat wij moesten doen.

LUKAS 17:10

Jezus leert dat de christen zichzelf moet zien als iemand die de rol van dienaar vervult en alleen doet wat hem opgedragen wordt. Als hij alles doet wat hem geboden is, heeft hij nog steeds alleen gedaan wat hij verplicht was te doen en verwacht hij daarvoor geen bijzondere complimenten.

Ik gaf hier onderwijs over en na afloop sprak een van de medewerkers van Jeugd met een Opdracht met mij. Hij zei: 'Ik heb eigenlijk gemerkt dat het nuttiger voor mij is om mezelf niet te zien als een dienaar van Christus, maar als een vriend van Christus.' Hij verwees duidelijk naar vers 15 van hoofdstuk 15:

Ik noem u niet meer dienaren, want een dienaar weet niet wat zijn heer doet, maar Ik heb u vrienden genoemd, omdat Ik u alles wat Ik van Mijn Vader gehoord heb, bekendgemaakt heb.

JOHANNES 15:15

Ik zei: 'Ik begrijp dat je het hebt over Johannes 15, waar Jezus dat zei. Maar misschien valt je op dat Hij in vers 14 zegt:

U bent Mijn vrienden, als u doet wat Ik u gebied.

JOHANNES 15:14

Het is dus waar dat wij Zijn vrienden zijn, maar niet zoals gewone vrienden. Mijn gewone vrienden hoeven niet alles te doen wat ik hun opdraag. Wij hebben een meer gelijkwaardige verhouding. Als iemand alles moet doen wat ik hem opdraag, kan hij mijn vriend zijn, maar dan is hij ook mijn dienaar.’

Toen Jezus zei:

13

Dienaren in de vertrouwenskring van Jezus

Ik noem jullie geen dienaren, maar vrienden, is dit een van die gevallen van wat ik een beperkte ontkenning heb genoemd. Ik noem jullie niet alleen dienaren, maar ook vrienden. Natuurlijk blijven jullie Mijn dienaren, maar jullie zijn dienaren die door hun Meester in een vriendschap met Hem zijn gebracht. Hij behandelt jullie nu als vrienden. De meeste dienaren verwachten dat niet, maar Mijn dienaren behandel Ik als Mijn vrienden.

Het is interessant dat, nadat Jezus had gezegd:

Ik noem jullie geen dienaren, alle schrijvers van de brieven zichzelf dienaren van Jezus Christus noemden. Paulus, een dienaar van Jezus Christus. Petrus, een dienaar van Jezus Christus. Jakobus, een dienaar van Jezus Christus. Ze zijn dienaren. Hoewel Jezus zei:

Ik noem jullie geen dienaren. Ik noem jullie vrienden, zeiden zij: ‘Nou, wij noemen onszelf dienaren. U kunt vriendschap met ons sluiten als U dat wilt, Jezus, maar wij dienen U nog steeds, want dat is onze werkelijke rol. U bent de Heere. U bent de Heere en wij zijn de dienaren.’

Als de Heere vriendelijk wil omgaan met Zijn dienaren, als Hij Zijn dienaren in vertrouwen wil nemen zoals een man zijn vrienden in vertrouwen neemt, dan is dat het voorrecht van de Meester. Het is een groot voorrecht om Zijn dienaar te zijn,

want Hij noemt ons niet alleen dienaren, maar ook vrienden. Maar we zijn niet minder dienaren.

Hij zegt:

Ik noem u niet meer dienaren, want een dienaar weet niet wat zijn heer doet, maar Ik heb u vrienden genoemd, omdat Ik u alles wat Ik van Mijn Vader gehoord heb, bekendgemaakt heb.

JOHANNES 15:15

Met andere woorden: Ik houd geen geheimen voor jullie achter. Een man neemt de slaven in zijn huishouden niet over al zijn plannen in vertrouwen. Hij vertelt die dingen aan zijn vrienden. Hij vertelt ze niet aan zijn dienaren. Zij maken geen deel uit van die bevoorrechte vertrouwelijke kring. Maar Hij zegt: 'Ik heb jullie in vertrouwen genomen.'

Nu zegt Hij hier wel:

Alles wat Ik van Mijn Vader heb gehoord, heb Ik jullie verteld.

Maar dat is niet helemaal juist, want in het volgende hoofdstuk zegt Hij tegen hen:

Nog veel heb Ik tegen u te zeggen, maar u kunt het nu niet dragen.

JOHANNES 16:12

Dit is niet werkelijk een tegenspraak. In wezen zegt Hij:

Ik wil jullie alles vertellen wat de Vader Mij heeft laten zien. Ik heb geen geheimen voor jullie. Toch heb Ik jullie nog niet alles verteld, omdat jullie het nog niet aankunnen.

Dat is wat Hij zegt in hoofdstuk 16, vers 12 en 13. Jullie kunnen het nog niet ontvangen. De beperking ligt niet bij Mijn bereidheid om het met jullie te delen. Ze ligt bij jullie vermogen om het te ontvangen. Daarom zal Ik dat, nadat Ik ben weggegaan, door de

Geest met jullie moeten delen. De Geest zal jullie leiden in heel de waarheid die Ik jullie niet heb kunnen vertellen, omdat jullie die nog niet kunnen ontvangen. Toch moeten we die laatste regel in vers 15 zo begrijpen:

Ik heb niets achtergehouden van wat Ik jullie tot nu toe kon leren en wat jullie konden begrijpen. Vers 16:

14

Door Christus gekozen om vrucht te dragen

Niet u hebt Mij uitverkoren, maar Ik heb u uitverkoren, en Ik heb u ertoe bestemd dat u zou heengaan en vrucht dragen, en dat uw vrucht zou blijven, opdat wat u ook maar van de Vader vraagt in Mijn Naam, Hij u dat geeft.

JOHANNES 15:16

Hij stelde jullie aan, opdat jullie zouden heengaan en vrucht dragen. Hij heeft het nog steeds over dit onderwerp van vrucht, en dat jullie vrucht zou blijven, en dat de Vader jullie alles zou geven wat jullie Hem in Zijn Naam vragen.

Nu komen we natuurlijk weer terug bij informatie die al herhaald is, maar hier staat iets nieuws:

Jullie hebben Mij niet gekozen, maar Ik heb jullie gekozen.

Ook dit is een zeer populaire bewijstekst voor de calvinistische opvatting dat uitverkiezing, dat wil zeggen Gods keuze, eenzijdig van Gods kant komt: God maakt de keuze en wij niet. Als iemand werkelijk calvinist is, gelooft hij zelfs dat wij dat niet zouden kunnen. Want voordat we wedergeboren zijn, zijn we dood in zonden en kunnen we op geen enkele manier kiezen voor geloof, bekering of iets dergelijks in onze verhouding tot God. Daarom moet God alle keuzes maken. Hij zegt:

Jullie hebben Mij niet gekozen; Ik heb jullie gekozen.

En toch kozen zij wel voor Hem. Ze maakten wel degelijk keuzes. Ook dit is ongetwijfeld weer een beperkte ontkenning:

Niet alleen jullie hebben Mij gekozen, maar Ik heb ook jullie gekozen, of misschien zelfs:

In de eerste plaats, en nog belangrijker, heb Ik jullie gekozen.

Hij zegt niet dat zij niet voor Hem kozen, want dat deden ze duidelijk wel. Zelfs in het Oude Testament maakten mensen keuzes. Jozua zei:

Maar als het in uw ogen kwalijk is de HEERE te dienen, kies voor u heden wie u zult dienen: óf de goden die uw vaders, die aan de overzijde van de rivier woonden, gediend hebben, óf de goden van de Amorieten, van wie u het land bewoont. Maar wat mij en mijn huis betreft, wij zullen de HEERE dienen!

JOZUA 24:15

Jij kiest.

Keuzes maken is het voorrecht van personen die een wil hebben. Dieren maken niet werkelijk keuzes op hetzelfde niveau als mensen, maar mensen maken wel keuzes over hun morele richting en hun bestemming. Dat is de waardigheid van het geschapen zijn naar Gods beeld. Dat is de waardigheid van het mens-zijn in plaats van het dier-zijn. Wij maken wel degelijk keuzes, en de discipelen maakten een keuze. Maar ze maakten die niet in een vacuüm. Hij koos hen ook. Hij kwam naar hen toe en zei:

Volg Mij.

Zij kwamen niet naar Hem toe gerend en zeiden: „Laat ons U volgen.” Hij zei:

Volg mij.

Toen maakten zij hun keuze. Zouden ze het doen? Of zouden ze het niet doen?

Hij zegt niet: „Ik heb alle keuzes gemaakt en jullie geen enkele.” Hij zegt eenvoudigweg: „Jullie herinneren je misschien dat jullie ervoor kozen Mij te volgen. Welnu, dat was niet alles wat er gebeurde. Wat belangrijker is: Ik koos jullie. Jullie kozen niet alleen Mij. Ik koos ook jullie.” En dat is het belangrijkere aspect.

15

Uitverkoren voor het apostelschap

Maar waarvoor koos Hij hen? Dit verwijst niet naar uitverkiezing tot behoud. Hij koos hen voor de rol die zij vervulden. Hij koos hen uit een grotere groep mensen. Voor zover wij weten, waren sommige mensen tot Christus gekomen zonder dat Hij hen persoonlijk had geroepen. Toen Jezus Zijn openbare bediening verrichtte, liet Hij een algemene uitnodiging uitgaan:

Kom naar Mij toe, allen die vermoeid en belast zijn, en Ik zal u rust geven. Neem Mijn juk op u, en leer van Mij dat Ik zachtmoedig ben en nederig van hart; en u zult rust vinden voor uw ziel;

MATTHEÛS 11:28-29

Er was een algemene uitnodiging aan iedereen om discipel te worden als ze dat wilden. En velen kwamen eenvoudigweg naar Hem toe zonder dat Hij het hun persoonlijk had gevraagd, en zeiden:

En er kwam een schriftgeleerde naar Hem toe en zei tegen Hem: Meester, ik zal U volgen, waar U ook heen gaat.

MATTHEÛS 8:19

Er bevonden zich veel mensen in het gevolg van Christus, discipelen die Hem overal volgden. We weten dat het er minstens zeventig waren, omdat Hij bij één gelegenheid zeventig van hen eropuit stuurde om mensen te bereiken. Hij had een groot aantal discipelen. Maar de Schrift zegt dat Jezus op een bepaalde nacht de hele nacht in gebed doorbracht. Toen Hij klaar was met bidden, riep Hij Zijn discipelen bij Zich. Uit hen koos Hij er twaalf, die Hij apostelen noemde. Er was dus een grotere groep mensen die Jezus hadden gevolgd en discipelen waren. Uit hen koos Hij er twaalf om apostelen te zijn. Dit zijn die twaalf.

Dus wanneer Hij zegt:

Met „Ik heb jullie gekozen” verwijst Hij naar alle waarschijnlijkheid niet naar de vraag wie volgens het verborgen besluit van God behouden zou worden en wie niet. Hij bedoelt veeleer: „Ik heb jullie uit een grotere groep discipelen uitgekozen om een bijzondere rol als Mijn apostelen te vervullen.” Naar alle waarschijnlijkheid is de keuze waarover Hij spreekt een keuze met het oog op hun roeping, een keuze voor de roeping van het apostelschap. Het is geen verwijzing naar een keuze waardoor zij geloof zouden ontvangen, wedergeboren zouden worden of christenen zouden worden.

Als het calvinisme waar is, kan dit vers natuurlijk op die manier worden opgevat. Maar als het calvinisme in het algemeen niet wordt ondersteund door de rest van de Schrift, is er geen reden om een specifiek calvinistische uitleg in deze passage in te voeren. Velen geloven, en ik denk dat het waarschijnlijk is, dat Hij spreekt over het kiezen van hen als apostelen, niet over het kiezen van hen voor behoud. Er waren veel mensen die behouden waren en geen apostel waren. Slechts een klein aantal van degenen die behouden waren, werd gekozen voor de taak van apostel, en zij behoorden tot dat aantal. Jezus maakte de keuze voor hen, maar op een bepaald moment hadden ook zij ervoor gekozen Hem te volgen.

16

Bidden in Jezus' naam om vrucht

Maar in dat geval zegt Hij aan het einde van vers 16:

Niet u hebt Mij uitverkoren, maar Ik heb u uitverkoren, en Ik heb u ertoe bestemd dat u zou heengaan en vrucht dragen, en dat uw vrucht zou blijven, opdat wat u ook maar van de Vader vraagt in Mijn Naam, Hij u dat geeft.

JOHANNES 15:16

Weet je nog dat Hij in vers 7 hetzelfde zei? Ik zei al dat dit op de een of andere manier verband houdt met vrucht dragen, want in de context van vers 1 tot en met 8 spreekt Hij over vrucht dragen, en vers 7 staat daar middenin. In vers 8 spreekt Hij nog steeds over vrucht dragen, wanneer Hij zegt:

Hierin wordt Mijn Vader verheerlijkt, dat u veel vrucht draagt en Mijn discipelen bent.

JOHANNES 15:8

Maar daarvoor zei Hij:

Als u in Mij blijft en Mijn woorden in u blijven, vraag wat u maar wilt en het zal u ten deel vallen.

JOHANNES 15:7

—wat trouwens een paar verzen eerder de voorwaarde is om vrucht te dragen: in Hem blijven—

Het klinkt dus alsof er, in de context van vrucht dragen, als het ware carte blanche is om Christus' Naam onder elke cheque te zetten, om elk verzoek in Zijn Naam te doen. Dat moet natuurlijk binnen de context worden begrepen. Hij geeft deze discipelen niet de opdracht eropuit te gaan en Cadillacs, Mercedessen, landhuizen en jachten voor zichzelf te bemachtigen door cheques met de Naam van Jezus te ondertekenen. In Zijn Naam handelen betekent dat je als Zijn vertegenwoordiger handelt. Je handelt in Zijn Naam en doet de dingen die Hij zou doen. Een van de dingen waarvoor we volgens Hem beslist moeten bidden, is beslist vruchtbaarheid. Ik bid dat ik meer van de liefde van Christus zou hebben, meer van de vrede van God, meer van de blijdschap. Dat wil zeggen: deze vrucht waarvan Hij zegt dat ik die behoor te hebben. Ik vraag dat in de Naam van Jezus, en dat is beslist iets wat Hij goedkeurt.

Het lijkt erop dat bij het vragen om wat dan ook de veronderstelling is dat je in de eerste plaats vraagt om geestelijke vrucht in je leven, om de volheid van de Geest in je leven. Dat lijkt het voornaamste te zijn.

17

De Heilige Geest als goede gave

In Lukas 11 spreekt Jezus aan het begin van het hoofdstuk over gebed. De spreker geeft de redenering van welvaartspredikers spottend als volgt weer:

Als aardse vaders hun kinderen goede gaven geven, hoeveel te meer zal de hemelse Vader dan aardse rijkdom geven aan wie Hem daarom vragen!

LUKAS 11:11-13

Nee, dat staat er niet. Maar zijn aardse rijkdommen volgens zulke predikers soms niet juist die „goede gaven”? In hun Bijbel lijkt het bijna zo te staan. Dat is wat je zult horen in zwarte pinkstergemeenten, en ook in witte pinkstergemeenten—in alle pinkstergemeenten. Ze zullen erover spreken dat de goede dingen die God je door gebed wil geven, het goede leven zijn: de Cadillacs, of misschien zijn het tegenwoordig geen Cadillacs meer. Een generatie geleden waren het Cadillacs. Nu zijn het waarschijnlijk Mercedesen of iets anders.

Maar het punt is dat Jezus zegt dat aardse vaders goede gaven geven aan hun kinderen die hun erom vragen, dus God zal beslist goede gaven geven aan wie Hem erom vragen. Dat is waar, maar wat zijn die goede gaven? Let op wat Jezus zei. Hij zei niet:

Als u die slecht bent, uw kinderen dus goede gaven weet te geven, hoeveel te meer zal de hemelse Vader aardse rijkdom geven aan hen die tot Hem bidden?

LUKAS 11:13

Hij zegt:

Als jullie, hoewel jullie slecht zijn, weten hoe je je kinderen goede dingen moet geven, hoeveel te meer zal jullie hemelse Vader dan de Heilige Geest geven aan wie Hem daarom vragen.

Deze carte blanche die de Vader aan Zijn kinderen geeft om te bidden en te vragen wat ze maar willen, houdt duidelijk verband met de geestelijke gaven, de volheid van de Geest en de geestelijke werkingen in iemands leven. Wanneer je in de Naam van Jezus bidt en vraagt wat je maar wilt, veronderstelt Hij dat je Zijn discipel bent en dat wat je wilt, is om op Christus te lijken. Je wilt meer liefde, meer kracht en meer van God in je leven hebben. Dat is het gebed waarvan Hij aanneemt dat wij het bidden.

Hij brengt het ook op dit punt in Johannes 15:16 ter sprake. Hij zegt dat je eropuit moet gaan en vrucht moet dragen, en dat je vrucht moet blijven:

Niet u hebt Mij uitverkoren, maar Ik heb u uitverkoren, en Ik heb u ertoe bestemd dat u zou heengaan en vrucht dragen, en dat uw vrucht zou blijven, opdat wat u ook maar van de Vader vraagt in Mijn Naam, Hij u dat geeft.

JOHANNES 15:16

Ik zeg niet dat het gebed alleen over geestelijke dingen mag gaan. We kunnen beslist ook om ons dagelijks brood bidden. Jezus gaf ons toestemming om daarvoor te bidden en zei zelfs dat we daarvoor moesten bidden. Je kunt bidden om materiële dingen die je nodig hebt. Maar het idee dat je alles kunt vragen wat je maar wilt, staat in de context van het verlangen vrucht te dragen, de vrucht van de Geest voort te brengen.

18

De wereld haat wie op Jezus lijkt

Vers 18 zegt:

Als de wereld u haat, weet dat zij Mij eerder dan u gehaat heeft.

JOHANNES 15:18

Hij vertelt de discipelen dat ze God aan hun kant zullen hebben, maar dat de wereld tegen hen zal zijn. Als je bent zoals Jezus, zal de wereld je behandelen zoals ze Jezus behandelde. Hij zegt:

Als ze mij hebben gehaat, zullen ze ook jullie haten. Als ze naar mij hebben geluisterd, zullen ze ook naar jullie luisteren.

Je zult net als Hij zijn, en daarom zal de wereld op jou hetzelfde reageren als op Hem.

Zo hoort het ook te zijn, want de dingen waardoor mensen Jezus haten, de dingen in Hem die hun niet bevallen, zouden dingen moeten zijn die ze ook in ons zien. En als die dingen hun niet bevallen, zouden die dingen hun in ons net zomin moeten

bevallen als in Hem. En toch doen we vaak heel erg ons best om ervoor te zorgen dat mensen die Jezus haten, ons wel aardig vinden. Het is moeilijk te weten of dat mogelijk is wanneer we op Hem lijken, wanneer we leven zoals Hij leefde, spreken zoals Hij sprak, en het licht vertegenwoordigen en bij mensen brengen die het licht haten en de duisternis liefhebben. We moeten verwachten dat dit ertoe leidt dat ze op ons reageren zoals ze op Jezus reageerden.

Niet iedereen die geen discipel is, haat Jezus. De wereld waarover Hij spreekt, is dat deel van de mensheid dat uitdrukkelijk satan volgt. Zij zijn degenen die Paulus in Efeze 2 aanduidde als:

de kinderen van de ongehoorzaamheid

EFEZE 2:2

Er zijn mensen die vastbesloten zijn tegen God in opstand te komen en die bezielde worden door een duivelse geest. Veel christenen geloven dat iedereen die Jezus niet volgt, actief de duivel volgt. Ik weet niet zeker of de Schrift dat leert.

De Bijbel zegt beslist dat er kinderen van de duivel en kinderen van God zijn. De kinderen van de duivel zijn moordzuchtig. De kinderen van de duivel willen doen wat de duivel wil doen. Hij wil moorden, doden en vernietigen. Niet iedere niet-christen die ik heb ontmoet, lijkt ook maar enige belangstelling te hebben voor doden, moorden en vernietigen. Ik weet niet of iedere niet-christen wel zo duivels is.

Iedere niet-christen wordt door de duivel verblind. Iedere niet-christen ziet de waarheid niet, omdat hij naar de leugens van de duivel luistert. Het staat buiten kijf dat de duivel invloed heeft op iedereen die geen christen is. Maar niet iedereen is een vurige volgeling van zijn vader, de duivel.

Toen Jezus op aarde was, waren er mensen die Zijn discipelen waren, en er waren mensen die Hem probeerden te doden. Er waren ook anderen die geen discipelen waren en evenmin belangstelling hadden om Hem te doden. Niet alle mensen in Galilea kwamen gezamenlijk in opstand om te proberen Jezus te doden. Sommigen deden dat wel, en sommigen van hen moesten daartoe worden opgehitst door de Farizeeën en anderen. Maar er waren veel mensen die geen discipelen van Jezus waren en die ook geen plannen smeedden om Hem te doden. Er waren gewone boeren die zich gewoon met hun eigen zaken probeerden bezig te houden. Ze waren

geïnteresseerd in wat Jezus te zeggen had. Misschien verloren ze hun belangstelling toen ze niet konden begrijpen wat Hij zei, gingen ze hun eigen weg en vergaten ze Hem.

19

Niet iedere ongelovige haat Jezus

Niet iedereen haat Jezus, en daarom is het ook niet de bedoeling dat iedereen jou haat. Je hoeft er niet voor te zorgen dat mensen je haten. Je hoeft je niet bezwaard te voelen wanneer iemand die geen christen is, je een aangenaam mens vindt en zich tot je aangetrokken voelt. Misschien behoort zo iemand niet tot die wereld die Jezus haat. Misschien is het iemand die tot Jezus wordt getrokken. Misschien is het iemand in wie de Heilige Geest aan het werk is.

Een mens moet tenslotte eerst een niet-christen zijn voordat hij christen wordt. De overgang van niet-christen naar christen is gewoonlijk een proces. Het komt niet heel vaak voor, hoewel dit bij velen misschien wel zo gaat, dat iemand nog helemaal geen christen is, het Evangelie hoort en meteen een overtuigd christen wordt. In veel gevallen worden mensen getrokken door een reeks manieren waarop God in hun leven werkt. Ze komen op verschillende niveaus met het licht in aanraking en reageren in verschillende stadia op het licht, totdat ze uiteindelijk het Evangelie begrijpen en aannemen en volwaardige discipelen van Jezus worden.

Het is in de christelijke theologie erg populair om iedereen in twee tegengestelde groepen te verdelen. Je hebt de mensen die God met heel hun hart liefhebben. Zij zijn de uitverkorenen. Je hebt de mensen die God met heel hun hart haten. Zij zijn de niet-uitverkorenen. Maar is dat werkelijk wat je in de echte wereld aantreft? Ik niet. En de Bijbel houdt ook niet vol dat we dat in de echte wereld moeten verwachten, alsof dat noodzakelijkerwijs zo is.

Er zijn mensen die God met heel hun hart liefhebben. Er zijn mensen die God met heel hun hart haten. Er zijn ook heel veel andere mensen die zich ergens daartussenin bevinden. Ze weten niet zeker wat ze ervan moeten denken, zijn nog steeds verward, kijken nog steeds rond, zijn nog steeds op zoek en gaan helemaal op in hun eigen problemen, pijn, crises, enzovoort. Ze haten God niet en ze hebben God niet lief. Ze denken niet eens aan God. Hij komt niet in hun gedachten voor.

In die zin zouden we kunnen zeggen dat ze vijanden van God zijn, want Hij zei:

Wie niet met Mij is, die is tegen Mij; en wie niet met Mij
bijeenbrengt, die drijft uiteen.

MATTHEÛS 12:30

Maar ze zijn niet bewust vijanden. In hun eigen gedachten denken ze niet: 'Ik haat God. Ik haat die God daarboven beslist.' Het kunnen mensen zijn die op gespannen voet met God staan omdat ze zich niet aan Hem hebben overgegeven, maar ze hoeven Hem niet per se te haten. Toen Jezus op aarde was, haatten zulke mensen Hem niet per se, en ze zullen jou ook niet per se haten.

Ik zeg dat allemaal omdat je je misschien slecht gaat voelen als sommige van je niet-christelijke vrienden je echt aardig vinden. Je denkt misschien: 'Ik weet niet of ze mij wel aardig zouden moeten vinden. Misschien moet ik wat aanstootgevender zijn, zodat ze me niet aardig vinden, want ze hebben Jezus niet lief en zouden mij dus ook niet lief moeten hebben.'

Er zijn mensen die misschien geleidelijk tot Jezus worden getrokken. Ze weten misschien niet eens dat dit zo is, maar God weet het wel. Hij trekt hen tot Hem doordat jij in je leven het evangelie siert. Ze voelen zich tot je aangetrokken omdat je liefdevol bent en omdat je goed bent. Sommige mensen houden van die dingen. Zo is het nu eenmaal. Ik kan niet meegaan met de leer van de totale verdorvenheid, die zegt dat iedereen die niet opnieuw geboren is, iedereen die niet wedergeboren is, goedheid gewoon haat. Haat de wereld Moeder Teresa? Het grootste deel van de wereld bewondert Moeder Teresa. Niet omdat ze een lekker ding is, maar omdat ze godvruchtig is. Natuurlijk is ze inmiddels overleden, maar het punt is dit: als ze prinses Diana was, zou je het niet zeker weten. Houden ze van haar vanwege haar goede daden of omdat ze eruitziet als een model? Maar waarom houden mensen van Moeder Teresa? Gewoon omdat ze goed is. Zelfs niet-christenen bewonderen Moeder Teresa omdat ze goed was.

Dit idee dat alle mensen die geen christen zijn gewoon het kwaad liefhebben en het goede haten, past keurig in de leerstellige hokjes van een bepaalde systematische theologie. Het past niet in de echte wereld. Zo is het niet. De mensen in de wereld die Jezus haten, zullen jou haten en behoren jou te haten. Als je mensen tegenkomt die

Jezus haten en bij wie elk woord over Hem giftig en vijandig is, maar die jou toch wel oké vinden, dan moet je je zorgen maken. Blijkbaar zien ze namelijk niet veel van Jezus in je, in elk geval niet genoeg van Hem om jou te haten zoals ze Hem haten.

20

Gehaat worden om de naam van Christus

Eerlijk gezegd, als degenen die Christus haten jou haten omdat ze te veel van Christus in je zien, dan is zo'n belediging een compliment. Toen de discipelen in het boek Handelingen vanwege hun getuigenis werden geslagen, staat er:

Zij dan gingen weg uit de tegenwoordigheid van de Raad en waren verblijd dat zij waardig geacht waren, omwille van Zijn Naam schandelijk behandeld te worden.

HANDELINGEN 5:41

Het was een compliment voor hen. De mensen die Christus hadden gedood, wilden ook hen doden. De mensen die Christus hadden laten geselen, hadden hen gegeseld, en daarom beschouwden ze dat als een voorrecht.

Je ziet dit in Handelingen 5:41, nadat de apostelen vanwege hun christelijke geloof waren gegeseld door dezelfde mensen die Jezus hadden laten geselen. Er staat:

Ze gingen dus weg uit de raadszaal, blij dat ze het waard waren gevonden om vanwege Zijn naam vernederd te worden.

Waardig geacht door wie? Misschien door God. Er wordt misschien mee bedoeld dat God hun deze beproeving toevertrouwde. Hij achtte hen waardig dit kruis te dragen en in dit opzicht als Jezus te zijn. Maar in zekere zin achtte de Raad die hen geselde hen waardig om schande te lijden. Ze gaven hun het compliment dat ze zeiden: 'We haten jullie omdat jullie op Jezus lijken. We haten Hem.' Welnu, als dat van hen komt, is het een compliment. Want gehaat worden door mensen die Jezus haten, betekent dat ik kennelijk ben zoals ik wil zijn: als Jezus. Hopelijk zien ze ook in mij de eigenschappen die ze in Hem haten, en haten ze mij daarom.

Maar ik ben er niet op uit dat mensen in het algemeen mij haten. Jezus was dat ook niet. Jezus was er niet op uit mensen zover te krijgen dat ze Hem haatten. Hij was gewoon het licht van de wereld, en sommige mensen haten het licht en hebben de duisternis lief. Daarom haatten velen Hem. Als wij licht in de wereld zijn, dan behoren degenen die Hem haten ons te haten.

21

Licht maakt mensen verantwoordelijk

In vers 22:

Als Ik niet gekomen was en tot hen gesproken had, hadden zij geen zonde, maar nu hebben zij geen voorwendsel voor hun zonde. Wie Mij haat, haat ook Mijn Vader. Als Ik onder hen niet de werken gedaan had die niemand anders gedaan heeft, hadden zij geen zonde, maar nu hebben zij ze gezien en Mij en Mijn Vader gehaat.

JOHANNES 15:22-24

Met andere woorden, als ze geen licht hadden gehad, als Ik niet tot hen had gesproken, als Ik deze wonderen niet voor hun ogen had gedaan, als hun niet zo duidelijk was getoond wat waar is, dan zou het niet hun schuld zijn geweest dat ze in de duisternis bleven. Ze zouden nauwelijks verantwoordelijk kunnen worden gehouden voor het feit dat ze de waarheid niet kenden, als de waarheid niet was gekomen, op de deur had geklopt en hen in Mijn woorden en Mijn werken rechtstreeks onder ogen was gekomen. Maar dat is wel gebeurd. Daarom zijn ze verantwoordelijk.

Dit lijkt sterk op wat Jezus eerder, in hoofdstuk 9, tegen de Farizeeën zei nadat Hij de blinde man had genezen. Helemaal aan het einde van hoofdstuk 9, in vers 41, zei Jezus tegen hen:

Jezus zei tegen hen: Als u blind was, zou u geen zonde hebben, maar nu u zegt: Wij zien, zo blijft dan uw zonde.

JOHANNES 9:41

Als jullie werkelijk blind waren en werkelijk geen licht hadden, zouden jullie niet verantwoordelijk zijn. God zou jullie de zonde niet hebben toegerekend.

Nogmaals, de Bijbel leert dit, en vooral Johannes leert dit heel duidelijk: veroordeling komt niet doordat mensen in het duister zijn, maar doordat hun licht is gegeven. In Johannes 3 zei Hij:

En dit is het oordeel, dat het licht in de wereld gekomen is, en de mensen hebben de duisternis liefgehad, meer dan het licht, want hun werken waren slecht.

JOHANNES 3:19

Dat is de veroordeling: het licht kwam tot hen en zij hadden de duisternis meer lief dan het licht. De veroordeling is niet dat zij het Evangelie nooit hebben gehoord. De veroordeling is dat zij het hebben gehoord en het hebben gehaat. Dat is waar Hij op wijst. Zij zouden geen zonde hebben als zij het werkelijk nooit hadden gehoord.

Dat betekent nu niet dat zij volmaakte, zondeloze mensen zouden zijn geweest. Het betekent alleen dat God hun de zonde niet zou hebben toegerekend. Hij zou hen niet hebben beschouwd als mensen die veroordeling verdienden als zij volkomen onwetend waren geweest, als Hij nooit tot hen had gesproken of hun iets had laten zien.

22

Gehaat zonder reden en getuigen door de Geest

Maar in vers 25 zegt Hij:

Maar het woord moet vervuld worden dat in hun wet geschreven is: Zij hebben mij zonder reden gehaat.

JOHANNES 15:25

Deze uitspraak staat tweemaal in de Psalmen: in Psalm 35:19 en in Psalm 69:4 volgens de Engelse versnummering, Psalm 69:5 in de HSV. Psalm 69 wordt in het Nieuwe Testament vaak gebruikt als bron van Messiaanse profetie. Het kan dus zijn dat Hij

specifiek die psalm op het oog heeft:

Wie mij zonder reden haten, zijn talrijker dan de haren van mijn hoofd.

PSALMEN 69:5

Maar wanneer de Trooster is gekomen, Die Ik u zenden zal van de Vader, de Geest van de waarheid, Die van de Vader uitgaat, zal Die over Mij getuigen. En u zult ook getuigen, want u bent van het begin af bij Mij.

JOHANNES 15:26-27

De apostelen zouden bijzondere getuigen zijn, omdat zij vanaf het begin bij Hem waren geweest. Hij koos hen uit om Zijn woordvoerders te zijn, omdat zij alles vanaf het begin hadden gezien. Zij waren bij Hem geweest vanaf de tijd van Johannes de Doper. Daarom zegt Hij:

Jullie zullen Mijn getuigen zijn, en de Heilige Geest die komt, zal ook getuigen.

Jullie zullen dus niet alleen getuigen. Jullie zullen de kracht van de Heilige Geest hebben, en de overtuigingskracht van de Geest zal ondersteunen wat jullie zeggen. Mensen zullen jullie in jullie getuigenis horen, en zij zullen ook in hun eigen hart het getuigenis van de Geest horen.

We zien dat de apostelen in de eerste plaats de openbare getuigen waren. Soms krijgen we de indruk dat iedere christen in het Nieuwe Testament rondliep als evangelist. Dat is niet noodzakelijkerwijs waar. De Bijbel lijkt erop te wijzen dat vrijwel al het getuigen door de apostelen werd gedaan. Er waren enkele anderen die het ook deden, maar het was in de eerste plaats iets wat de apostelen deden. Je kunt dit zien in Handelingen 4:33. Daar staat:

En de apostelen legden met grote kracht getuigenis af van de opstanding van de Heere Jezus; en er was grote genade over hen allen.

HANDELINGEN 4:33

Dit staat nadat er over het hele gemeenteleven is gesproken. In vers 32 staat:

En de menigte van hen die geloofden, was een van hart en een van ziel; en niemand zei dat iets van wat hij bezat, van hemzelf was, maar alles hadden zij gemeenschappelijk.

HANDELINGEN 4:32

En met grote kracht getuigden de apostelen. We hebben duizenden gelovigen in de gemeenschap, die onder elkaar allemaal als christenen leven. Als geheel vormen zij een voorbeeld van een alternatieve samenleving. Zij delen hun bezittingen met elkaar en doen dingen die laten zien dat zij elkaar liefhebben. Dat is het getuigenis van de gemeenschap. Vervolgens gingen de apostelen eropuit om in het openbaar mondeling te getuigen.

23

De apostelen en de Geest als getuigen

Het lijkt er volgens de spreker op dat de apostelen de voornaamste evangelisten waren en dat veel andere discipelen niet evangeliseerden, omdat zij daar niet toe geroepen waren. Ter ondersteuning beroept hij zich op Paulus' bredere punt dat niet iedereen dezelfde taak heeft:

Zijn zij soms allen apostelen? Zijn zij soms allen profeten? Zijn zij soms allen leraars? Doen zij soms allen krachten?

1 KORINTHE 12:29

Maar wanneer de apostelen in Handelingen hoofdstuk 5 terechtstaan, antwoordt Petrus namens hen. In vers 32, Handelingen 5:32, zegt hij:

En wij zijn Zijn getuigen van deze dingen, en ook de Heilige Geest, Die God gegeven heeft aan hen die Hem gehoorzaam zijn.

HANDELINGEN 5:32

Hij zegt dat zij de getuigen zijn en dat de Heilige Geest dat ook is.

Dat is wat Jezus aan het einde van Johannes hoofdstuk 15 zei:

De Heilige Geest zal komen en van Mij getuigen; ook u zult getuigen.

JOHANNES 15:26-27

Dat de apostelen en de Heilige Geest samen getuigen, komt overeen met wat Jezus hun in Mattheüs hoofdstuk 10 vertelde. Hij vertelde hun dat zij overgeleverd zouden worden en voor raden moesten verschijnen en in synagogen zouden worden gegeseld. In vijandige situaties zouden zij van Jezus moeten getuigen. In Johannes 15 getuigen zij terwijl zij in de wereld zijn, die hen haat. In Mattheüs 10 gaat het om dezelfde soort context.

Mattheüs 10 zegt, vanaf vers 17:

Maar wees op uw hoede voor de mensen, want zij zullen u overleveren aan raadsvergaderingen, en in hun synagogen zullen zij u geselen. En u zult ook voor stadhouders en koningen geleid worden omwille van Mij, tot een getuigenis voor hen en de heidenen. Maar wanneer zij u overleveren, moet u niet bezorgd zijn hoe of wat u spreken moet, want het zal u op dat moment gegeven worden wat u spreken moet. Want u bent het niet die spreekt, maar de Geest van uw Vader, Die in u spreekt.

MATTHEÛS 10:17-20

Wanneer er een beroep op hen wordt gedaan om in een vijandige situatie getuigenis af te leggen, hoeven ze zich geen zorgen te maken of ze zich wel goed zullen kunnen uitdrukken, of ze wel aan de juiste dingen zullen denken om te zeggen, of ze zichzelf goed zullen verdedigen. Hij zegt dat niet zij het woord zullen voeren. Het zal de Geest van hun Vader in hen zijn, Die door hen getuigt. Nogmaals, het Evangelie moet worden verkondigd door de kracht van de Heilige Geest, door de inspiratie van de Heilige Geest. Vooral de apostelen waren met die taak belast. Hij beloofde hun:

Maar wanneer de Trooster is gekomen, Die Ik u zenden zal van de Vader, de Geest van de waarheid, Die van de Vader uitgaat, zal Die over Mij getuigen. En u zult ook getuigen, want u bent van het begin af bij Mij.

JOHANNES 15:26-27

Zo eindigt hoofdstuk 15, maar de rede gaat door in het volgende hoofdstuk.

Om verder te lezen

Alle bijbelteksten die in deze lezing aan bod komen, in de volgorde waarin ze gebruikt zijn.

- Johannes 14:31
- Johannes 15:1
- Mattheüs 21:43
- Johannes 15:5
- Johannes 14:27
- Johannes 15:9
- Johannes 15:11
- Johannes 15:12
- Johannes 13:34
- Leviticus 19:18
- Lukas 3:11
- Johannes 15:13
- Romeinen 5:6
- Johannes 15:10
- Mattheüs 5:39-42
- Markus 11:25
- Johannes 13:17
- Johannes 15:12-13
- Johannes 13:34-35
- 1 Johannes 5:1
- Johannes 18:8
- 1 Johannes 3:16

- Mattheüs 25:40
- Handelingen 20:28
- Johannes 6:51
- Romeinen 5:7-9
- Romeinen 5:10
- Johannes 15:14-15
- Lukas 17:7-8
- Lukas 17:10
- Johannes 15:15
- Johannes 15:14
- Johannes 16:12
- Johannes 15:16
- Jozua 24:15
- Mattheüs 11:28-29
- Mattheüs 8:19
- Johannes 15:8
- Johannes 15:7
- Lukas 11:11-13
- Lukas 11:13
- Johannes 15:18
- Efeze 2:2
- Mattheüs 12:30
- Handelingen 5:41
- Johannes 15:22-24
- Johannes 9:41
- Johannes 3:19
- Johannes 15:25
- Psalmen 69:5
- Johannes 15:26-27
- Handelingen 4:33
- Handelingen 4:32
- 1 Korinthe 12:29
- Handelingen 5:32
- Mattheüs 10:17-20

Lezing © Steve Gregg / The Narrow Path. Nederlandse vertaling © 2026 Vers voor Vers. De bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling, © 2010/2016 Stichting HSV.